

روشک: (شعر عطار)

چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از در و دیوار
این تاشا چون بگری کوی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد حسن کسایی نغائی در بیات زنده یاد گامی نوازده.

روشک: (شعر مولانا)

ای ساقیاستنزه رو، انبار را آوازده
گر او نمی آید بگو، آن دل که بردی بازده

استاد کسایی به سلونوازی ادامه می دهد.

دکلمه:

افقاده ام بر کوی تو چچیده ام بر موی تو
نازیده ام بر روی تو، آن دل که بردی بازده

آقای کسایی بچنان به نوازندگی ادامه می دهد.

دکلمه:

افقاده ام بر کوی تو چچیده ام بر موی تو
نازیده ام بر روی تو، آن دل که بردی بازده

ای دلبر زیبای من، ای سرو خوش بالای من
لعل ربت حلوا می من، آن دل که بردی بازده

استاد کسایی نغائی دلنشین در بیات زنده یاد می نوازده.

روشک:

(تا چند خونریزی کنی) با عاشقان تیزی کنی خود قصد تیزی کنی، آن دل که بردی بازده

آقای کسایی بچنان با نغائی متفاوت در بیات زنده صاحب دلان را مخطوط می دارد.

روشنک: (شعر مولانا)

(از سهر تو اقدام ای دوست به میخانه) ۲ سر مست می عشقم کم ده دوسه پیما
تو مست می ای جانا، من مست به دیدارت ماذیم خراب این جا، مارا که بروخاند
من زاهد چاره، کتشم ز خود آواره در شهر شدم شره، زین پس من و ویراند

استاد جلیل شهناز و نوازنده ضرب نغماتی ضربی در بیات ترک به یادگاری نوازند.

آواز استاد محمودی خوانساری: (شعر سعدی) در بیات زند

((تو بیچ عمد نبستی) ۲ که عاقبت کشتستی) ۲ (مرا بر آتش سوزان) ۲ نشاندی و مشت
دل کشتی و رفتی خلاف شرط مودت به احتیاط رو کنون که آنگینه کشتی
کرت (کرت به گوشه ی چشمی بود به اسیران) ۲ (دوای درد من) ۲ اول که بی گناه، نخستی
(هر آنکست که ببیند) ۲ رو بود که بگوید که من بهشت بیدم به راستی و درستی

روشنک: (شعر عراقی)

زید که زد کاهت نو مید نکر دواز آن کس که به امید بر خاک دت افتد

این هم برگ سبزی بود تخته درویش. علی گنبد ارشاد.

گوینده آقا زادیو:

آنچه شنیدید برنامه شماره ۱۷۲ برگ سبز بود که با شرکت آقایان کسایی، جلیل شهناز و محمودی
خوانساری تنظیم گردیده، اشعار از عطار، مولانا، سعدی، آهنگ بیات زند، گوینده روشنک.

مدت اجرای برنامه ۲۸ دقیقه و ۱۵ ثانیه است.

توضیحات:

آنچه به دوستان صاحب دل تقدیم شد برگ سبز شماره ۱۷۲ بود که با این مشخصات

بر یادگار مانده و حفظ شده، در معرفی پایان برنامه مجدداً نام نوازنده متبک ذکر شده و اشعار
برنامه تاحدودی مشخص است ولی نام عراقی که شعرش در پایان وجود دارد نیامده، غزل
آواز از سعدی است که آقای جلیل شنناز با آقای محمودی خوانساری همکاری دارد، قبل از
آواز دو کونه شعر دکلمه شده که باید از مولانا باشد که نوع اول در یوناش یافت نشد.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل
بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می‌باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار
ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی
که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا می‌کنم از طریق آدرس ایمیل
Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش